

Murat Nedim

**İSTANBUL'UN
SON YILANI
NASIL ÖLDÜ?**

© KARAKARGA YAYINLARI 289

*Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü,
telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.*

İSTANBUL'UN SON YILANI NASIL ÖLDÜ?

Murat Nedim

Genel Yayın Yönetmeni: Mustafa Kutlukhan Perker

Yayın Koordinatörü: Mesud Ata

Editör: Selin Hamamcıyan Serdar

Kapak Tasarımı: Sedat Gösterikli

Reklam ve Tanıtım Müdürü: Bilgen Ülgen

1. Baskı: Haziran 2020

ISBN: 978-605-7865-89-2

*İmtiyaz Sahipleri: Yelda Cumaloğlu, Mustafa Kutlukhan Perker
KaraKarga Yayınları, Destek Yayınları'nın alt kuruluşudur.*

Yayıncı Sertifika No: 13226

Adres: Abdi İpekçi Cad. No 31/5

Nişantaşı / İstanbul

Tel: (0 212) 252 22 42

Fax: (0 212) 252 22 43

 karakarga.com

 info@karakarga.com

 [karakargayayinlari](https://www.facebook.com/karakargayayinlari)

 [karakargayayinlari](https://www.instagram.com/karakargayayinlari)

 [karakargayayin](https://twitter.com/karakargayayin)

Baskı: Deniz Matbaa Mücellit

Adres: Maltepe Mahallesi Hastane Yolu,

Sokak No 1/6 Zeytinburnu - İstanbul

Tel: 0 212 613 30 06

Matbaa Sertifika No: 40200

Tüm mahalle sakinlerine, hayatta olanlara selam,
olmayanlara rahmet, hayaletlere ve hatıralara bin şükran!

*Bu kitapta okuyacağımız hikayeler ve
karakterler tamamen gerçek hayallere dayanmaktadır.*

İçindekiler

Merlin Nuriye Sapık Mustafa'yı Nasıl Kör Etti?.....	11
“O İş Bende, Sıkıntı Yok!”	23
Manyak Muzo'nun Fıstık Sevdası ve Trene Kaçan Top	39
Şarapçı Sinan'ın Trajikomik Cinayeti.....	53
Siktir Et Yakup Hoca	69
Freddy'nin Rüyası.....	79
Voltran'ın Ölümü.....	89
Zeytinlik Meydan Muharebesi Büyük Deli Murat – Küçük Deli Murat'a Karşı!.....	99
Tuba ve Tülin'e Ne Oldu?.....	109
Kontluk Benim Neyime?	125
İstanbul'un Son Yılanı Nasıl Öldü?	145
Son Söz.....	157

Bazen kedime soruyorum mahallem mi, yoksa çocukluğum mu daha uzak? Bir martının cıyıklaması mı, top oynarken yere yuvarlanan bir veletin feryadı mı daha keskin? Cam önü teyzelerinin dedikodusu mu, televizyonların sabah kuşağındakilerin magazin havadisleri mi daha gerçek? Yol kenarındaki ağır abilerin fırçası mı, ofis odasındaki patrorunun azarı mı daha tatlı? Kız çocuklarının ip atlarken sayı sayması mı, sosyal medyadaki takipçi sayısı mı daha neşeli? Düşünmekten vaçgeçiyorum ve özlüyorum!

Herkesin mahallesi kendine güzeldi, şahsına münhasırdı. Mahalle kah canlıydı, kah kanlı. Kah neşeliydi ve kah hüznü... Okuyacağımız hikayelerdeki karakterlerin ismi olsa da bazılarının şu an cismi yok, hatırası var. Fazla söze de ne hacet? Saatlerimizi geri sarıp, filmi geri alıp, zaman makinesiyle cufcuflyarak uçalım bakalım benim mahalleme, aslında hepimizin mahallesine.

Evvel zaman içinde, asfaltı parlak, kavak ağaçları melodik, dalgası şırıl şırıl, bahçesi gül, lodosu yosun kokan bir mahalle varmış... Şarhoşunun narası pek, ev hanımının serzenişi elma kokulu kek... Kavgaları teke tek! Çocukların kahkahası hep, moruğunun bastonu tek! Tavladaki zarlarımız hep-yek! Buyurmaz mısınız şimdi ilk hikayeye sekerek?

